

[Parkov.]

tragtninger om Betydningen af, at et enkelt Land i Modsætning til alle andre Lande skrider til en saadan Politik, at man uden Hensyn til, hvorledes andre Lande stiller sig, isoleret vil skride til en Nedrustning eller Afrustning, om man vil.

Det er nu vor Opfattelse, at hvis det blev klargjort for det danske Folk, hvad Følgen kunde blive, og hvad den efter menneskelig Beregning maatte blive, hvis dette Forslag blev gennemført, vilde der være et stort Flertal i det danske Folk, som vilde modsætte sig et saadant Forsøg. Ulykken er midlertid, at man ikke klart og tydeligt har sagt det danske Folk og derigennem det danske Vælgerkorps, at hvis man ikke havde Midler til at modsætte sig Neutralitetskrænkelser, maatte Følgen i en Konflikt mellem Øst og Vest blive, at en eller flere af Øst- eller Vestmagterne maatte krænke vor Neutralitet, maatte sætte sig i Besiddelse af vore Farvande, enten i et Forsøg paa at lukke dem eller i et Forsøg paa at hindre en Lukning, hvormed nødvendigvis maatte følge en Besættelse af dansk Landterritorium, og det, man vilde undgaa: at Landet bliver draget ind i Krig, vilde netop blive Resultatet, en ganske naturlig Følge af, at vi ikke havde et Neutralitetsværn.

Vi er alle sammen enige om, at ingen af os paa nogen Maade ønsker, at Krigen skulde komme ind over vore Grænser, og vi vil fra alle Sider gøre vort mest mulige for at undgaa det. Det er heller ikke saaledes, at vi ikke lige saavel som andre Partier gerne vil gaa ind i en Undersøgelse af, hvorvidt det lader sig gøre at komme til en Forstaaelse om en Begrænsning af de Midler, der anvendes til et Forsvar. Vi mener den Dag i Dag, at vi, som jeg sagde før, er kommet til den yderste Grænse, og at det er umuligt at komme længere ned. Men den Tid kan komme, da man mener at kunne komme længere ned, og saa snart der bliver Tale om, at Forhandlinger i saa Henseende føres mellem de forskellige Magter, ikke alene mellem de skandinaviske Lande, men mellem Smaastater i det hele taget, er vi naturligvis rede til at træde ind i disse Forhandlinger.

Det er fremhævet, at man skal vogte sig for at lytte til Udtalelser, som kommer fra Udlandet; dels mener man, at disse Udtalelser skulde være indrepolitisk præget, dels mener man vel, de er fremsat som Udtryk for det paagældende Lands Særinteresser. Men man behøver heller ikke at gaa saa langt, skønt det har sin Betydning at følge med Udtalelser af den Art og gøre sig bekendt med deres Indhold. Vi har Udtalelser

fra skandinavisk Side, som er tilstrækkelig tydelige til at give os Vejledning og Raad, hvis vi vil tage imod det.

Jeg skal minde om en Udtalelse af den kendte norske Fredsven Nansen, der var levende interesseret for Fredssagen. Nansen udtalte til Fredsforeningens Generalsekretær som sin personlige Erfaring — Udtalelsen findes i Fredsforeningens Brochure af 1926 S. 19 — følgende:

„I de smaa Lande, som f. Eks. de skandinaviske, turde deres“
— han henpeger paa Fredsforeningernes, altsaa Fredsforeningernes —

„Virksomhed være direkte skadelig, hvis de tager Sigte paa Afvæbning.“

Og man vil lægge Mærke til, hvad Major Bratt, som blev benyttet ved alle Møder i Foraaret 1929, udtaler — naa, Udenrigsministeren ryster paa Hovedet, det er formentlig, fordi jeg sagde ved alle Møder, i hvert Fald alle Møder, hvor jeg var til Stede. Major Bratt udtaler følgende:

„Der kræves ikke nogen større Indsigt i militære Spørgsmaal for straks at være paa det rene med, at Spørgsmaalet om Vagtværnets Effektivitet maa besvares benægtende. En modsat Paastand maa hvile paa en Misforstaaelse og en grov Uvidenhed om, hvad der i Tilfælde af en Konflikt vil kunne kræves selv af et saa lille Folk som det danske.“

Man kan sige, det er Udtalelser, man ikke skal bryde sig en Smule om, men jeg vil dog henstille, at man ogsaa lægger Vægt paa disse Udtalelser, det er dog Mænd, hvis Ord man tidligere har laant Øre, Mænd, der ikke er Tvivl om nærer varm Interesse og stærk Sympati for Danmark. Jeg tror, man har Lov til at sige, at det ogsaa er i vor Interesse, at disse Udtalelser er fremsat.

Men for øvrigt kan vi godt holde os til vort eget Lands Grænser. Ved et Møde nede i Tønder for ganske nylig faldt der meget kraftige Udtalelser, bl. a. fra den kendte danske Mand Peter Grau, som sagde:

„Vi har kæmpet her gennem Menne-skealdre for at komme hjem til vort Fædreland; nu kræver vi til Gengæld af det danske Folk, at det gør alt, hvad der kan gøres for at holde fast ved os“, og derefter vedtages en Resolution, som kræver et virkeligt Forsvar til Værn for vor Neutralitet og til Sikring af vor Selvstændighed.

Det er heller ikke ubekendt, at der i de genforenede Landsdele er megen Uro og Bekymring, og jeg tænker mig, at et Udslag deraf er, at Finansministeren har fremsat et Lovforslag om en Forøgelse af Grænsegen-